

[Hans Hansen (Rørby).]

ikke anerkende dem. Paa den Maade kan man ikke diskutere. Jeg vil paastaa, at det Grundlag, jeg har trukket op, kan holde over for enhver Betragtning, og jeg vil meget gerne vide, hvori jeg tager fejl; man kan i hvert Fald ikke afvise det med at sige, at det ikke er rigtigt, og at man nægter at gaa ind i en Diskussion om det.

Det ærede Medlem Hr. Hauge siger, at der er nogen, der optræder som Demagoger, og at det ikke var rigtigt, som jeg anførte, at Prisen efter Lovforslaget var 41 Øre, den var kun 36 Øre. Jeg ved ikke, om det ærede Medlem har glemt, at vi har indført en Tillægsafgift paa Sukker paa 5 Øre, som man skal regne med hver eneste Gang, der udleveres et kg Melis fra Fabrikken. Spørg en Købmand ad, saa faar man at vide, at man netop overalt afregner Sukkeret efter den fastsatte Pris plus de 5 Øre, og Forbrugerne kommer til at betale 41 Øre, naar Lovforslaget vedtages. En Benægtelse heraf er en Maade at diskutere paa, som jeg i hvert Fald ikke kan erkende Rigtigheden af. Prisen er sat til 36 Øre plus Tillægstaksten paa 5 Øre. Hver Øre, man fordyrer Sukkeret, betyder en samlet Fordyrelse for Forbrugerne paa 1,8 Mill. Kr.

Det ærede Medlem Hr. Grønning sagde, jeg kunde ikke bruge Statistik paa den Maade, som jeg havde gjort, ved at tage Tallene for Sukkerroedyrkingen for 1937, man skulde tage en Aarrække, og her var det ærede Medlem Hr. Grønning saa klog, at han tog Misvækstaaret 1934 med i Beregningen. Der var Misvækst i 1934, og det blev mærkelig nok næsten en god Forretning, for vi importerede 40 000 t Sukker, som vi fik til en Pris af 14 Øre pr. kg og solgte til Forbrugerne for 38 Øre pr. kg. Det er jo ellers sjældent, at Misvækst er af det gode, men i 1934 var det godt, at vi havde Misvækst her i Landet med Hensyn til Sukkerroer.

Aksel Larsen: Den højtærede Handelsminister var forbavset over, at jeg gik imod Lovforslaget. Hvis den Forbavelse er ægte, saa har Ministeren Anledning til at blive forbavset tit og meget let. Hvert eneste Aar Sukkerordningen har været til Debat her i Tinget, er jeg gaaet imod, og jeg troede efterhaanden, at det var sivet ud ogsaa til Ministeriet, at jeg var Modstander af den Slags Lovgivning, men det synes altsaa ikke at være Tilfældet.

Det ærede Medlem Hr. Hauge talte om Demagoger. Jeg synes, han skulde

talte med sin Minister om det. Den højtærede Minister spurgte nemlig, om jeg virkelig vilde tage Ansvaret for den store Arbejdsløshed og alle de Følger, der vilde blive, hvis man undlod at gennemføre Sukkerordningen, og der ikke vilde blive dyrket Sukkerroer her i Landet. Ja, bortset fra, at jeg ikke tror, at man vilde lade al den Jord ligge brak — den Tale hører jo ingen Steder hjemme —, saa er det, jeg har foreslaet — jeg skal gerne gentage det, jeg tror, det er tyvende Gang, men det synes altsaa, som om indgaaende Manuduktion er nødvendig —, at man, samtidig med at man ophæver den kunstige Fordyrelse gennem Sukkerordningen, ophæver alle de indirekte Skatter og Afgifter paa Sukker, som i Øjeblikket naturligvis er til stor Glæde for Statskassen, men til stor Skade for saavel Forbrugere, Arbejdere og Dyrkere. Hvis man gjorde det, og hvis man samtidig foretog den udmærkede Foranstaltning, naar man dog alligevel vil statsregulere hele Sukkerproduktionen og Sukkerhandelen, at lade Staten ekspropriere Sukkerfabrikkerne, hvis Aktionærer gennem den Tid, de har bestaaet, saa sandt for Dyden har tjent nok, saa tror jeg, det skulde være muligt at naa en Tilstand, hvor Sukkeret kunde sælges til Forbrugerne til halv Pris af, hvad man forlanger nu, og hvor alligevel Dyrkerne og Arbejderne kunde faa en ordentlig Betaling for Arbejdet. Det er den ganske enkle Udvej, jeg foreslaar man skal benytte, og jeg synes ikke, det skulde være saa vanskeligt for Ministerens Parti at besinde sig dertil, al den Stund der i Ministerens partipolitiske Program, Punkt 10, staar, at man skal stræbe efter Afskaffelse af al indirekte Varefordyrelse og indirekte Beskatning.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersen har Ordet for en kort Bemærkning.

Oluf Pedersen: Det ærede Medlem Hr. Grønning var inde paa, at Fortjenesten for de Landmænd, der dyrker Sukkerroer, var meget ringe. Dertil er for det første at sige, at det jo er rent skønsmæssigt, hvordan man vil fordele Overskuddet inden for Landbrugsbedriften, men dernæst maa man sige, at hvis den Betragtning, som det ærede Medlem Hr. Grønning fremsatte, var rigtig, at der var en meget ringe Fortjeneste for Landmændene, og da man ved, der er en meget ringe Fortjeneste for Arbejderne, saa er det dermed yderligere fastslaet, at det i Virkeligheden er Kapitalen, som